

עדינול חדש ומחודש

מוצר חדש בשוק - עדינול תחליב לתינוק - תחליב לטיפול בתינוק שפותח במעבדות איקאפוס (כפר-סבא), ומיועד לניקוי וטיפול עור התינוק (והאם). תחליב עדינול נמכר במיכל צהוב עם פיית "פליפיטופ" המסייעת לשימוש חסכוני בתחליב.

משחת עדינול לתינוק עליה, "גדלו" רבות מאיתנו עברה גם היא ריענון: הרכב המשחה שופר והיא נמכרת בשפר פרת פלסטית צהובה נוחה לשימוש.

מוצרי עדינול נמכרים בבתי-המרקחה.

(המשך ממעמד 61)

אהבה והמון הבנה, ובין כל זה גם המון אהבה ותוסר-סליחה על דברים שנעשו. יכול להיות שהנסי-בות האובייקטיביות שלי לא איפ-שרו לי להתנהג בחופש רגשות, בלי להתחשב בסביבה... כרגע אני מרידה מאוד על הצורה הניבזית שבה נגמרו יחסיה-האהבה, הידי-דות - או איך שתקרא לזה... אני מודה שהיו תקופות יפהפיות, ואי-תן ודאי לא אשכח. הצרה היא שבין התקופות האלה היו דברים ניבזיים, והם מאפילים עליה.

ובמיכתב השני:
"איך היית אומרת, רוח'לה, אני מתגעגעת אליך!" - אתה רחוק או

נאשם באותו כתב-אישום, שהוגש עליידי התובעת הלנה ביילין, כי הטריד גם אשה אחרת, צעירה יפהפיה המתגוררת בדירה סמוכה לדירתה של רחל. בבית-המישפט הסתבר כי בכל אותה התקופה שבה היו יחסיו עם רחל בשפל, הציץ יהודה לבית השכן וראה שם את השכנה הד-בלונדית, גם היא גרושה, אך צעיר-רה וזוהרת, ובעלת-מרץ ויוזמה. הוא נהג להשקיף לעבר דירתה בכל שעה משעות היום והלילה, והיה מטלפן ומבקש להיפגש אי-תה. בתחילה היו השיחות האנרי-נימיות אדיבות, אך כאשר סירבה היפהפיה להיפגש איתו, החל מני-בל את פיו ומציע לה הצעות מגונות בטלפון.

השיחות נמשכו מאמצע 1979 ועד סוף נובמבר 1980. יהודה היה מטלפן ללא הרף, ודרש מלאה * להיפגש איתו. הוא הסביר לה כי היא מושכת אותו מבחינה מינית והציע לה במילים מגונות וניבזי-פה הצעות מיניות שונות ומשונות. מדי פעם היה מודיע לה מה צבע התחתונים התלויים על חבל-הכביסה בדירתה, ועל מצב מכור-ניתה. פעמיים הודיע לה כי למכור-נית תקר בגלגל, ואכן, כאשר יר-דה לאה לרחוב, גילתה כי כך היה. היא חשדה כי הוא הגורם לתק-

"רחל" אני מרידה מאוד...

קרוב, בעצם לא משנה, בכל זאת אני מתגעגעת. מסתבר ששלוש שנות היכרות לא הולכות ועלמות פיתאום. חוץ מזה היית תמיד אר-מר, לעולם לא תמצאי אחד כמור-ני, נאמן, ישר כלפיך וכמובן אר-הב' ומכיוון שאני טיפוס רגשני, זוכרת ונוכרת בדברים שבאמת היו יפים בינינו... אתה יודע, יהודה, כנראה אהבתי אותך מאוד בתוך תוכי... אינני יכולה לצאת עם אדם אחר, איני מסוגלת לחיות עם אדם אחר מכיוון שקשה לי להסביר את ההרגשה (ואני מפח-דת ממנה) שאדם אחר יגע בי. איך אומרים בסלנג? אני בתולה בשבילך, בינתיים אומר שלום, וכתוב לי לפחות, שלא אתגעגע אליך כל-כך, רחל."

האשה האחרת

בתקופה עצמה, שבה כתבה רחל את מכתב-האהבה הנירי-גשים הללו, היא פנתה למישרה והתלוננה כי מכיתה גנבה טבעת יקרה, והיא האשימה בגניבה את יהודה.

כאשר חזר המאהב ארצה, אחרי חודש ימים בלבד, מיהר להתק-שר איתה, ושוב נפגשו כזוג אר-הבים. רחל הביעה לפניו את צע-רה על התלונה במישרה, והזי-מינה אותו לחזור לגור בביתה. יהודה, שהתחיל לעבוד כרוכל ב-שוק-הכרמל, חזר וגר בדירתה של רחל האקדמאית והם חיו, כבעל ואשה לכל דבר עד אוקטובר '80. הם ניהלו חיי יום-יום שיגרי-תיים. כאשר כיבסה רחל את וי-לונות הסלון ולא הצליחה לתלו-תם, עשה זאת יהודה עבורה. הם יצאו יחדיו לקנות בגדים ומתנות לילדים, וביקרו יידיים ומכרים כמו כל זוג נשוי.

כתב-האישום שהוגש לבסוף נגד יהודה לא התייחס רק להטרדתה של רחל, ולאיומים עליה. יהודה

תיה שלה עם יהודה. לאה, שלא הכירה את רחל קודם לכן, מיהרה לטלפן אליה ולספר לה על ההטר-דות הטלפוניות. שתי הנשים החליטו לעשות יד אחת כדי ל-כוד את הגבר שמירר את חייהן. בשעה שמונה בערב 30 בני-מבר 1980, הגיע השוטר, ולאח-הכניסה אותו לחדר-אירונות קטן המשקיף אל הסלון. בשעה 9 ב-דיוק הגיע יהודה לדירה. לאה שאלה אותו מייד על עניינה של רחל, והוא סיפר כי בתחילה היה ביניהם רומן וכעת היא אינה רר-צה בו יותר. משכה אותו בלשונו עד שטיפר לה בפירוט על כל ה-טרדות הטלפוניות שביצע במשך שנה וחצי. אז יצא השוטר ממ-קום-מכתבאו ועצר אותו.

השופט אורי שטרומן התרשם ממראה עיניו וממישמע אוניו. כאשר התפשרו התובעת, הלנה ביילין, והסניגורית, כרמלה חנוך, והחליטו להאשים את יהודה באי-שועים קלים יותר מאשר בכתב-האישום המקורי, הרשיע אותו ה-שופט על-פי הודאתו. בטיעון לעונש ביקשה התובעת ביילין להחמיר בעונש, מכיוון ש-בסערת-הרגשות של הרומן הרא-שון נולדה התנהגות אלימה, ש-כוונה אל רחל, ונגרם נזק נפשי רב ללאה, שסבלה שנה וחצי מ-

יהודה ו"רחל" בטיול

... על הצורה הניבזית שבה נגמרו יחסיה-האהבה...

הטרדות טלפוניות בלתי-פוסקות. רק יוזמתה ואומץ-ליבה הם שגרמו לתפיסתו של הנאשם. הסניגורית חנוך הדגישה את מערכת-היחסים המטובכת בין יהו-דה ורחל, האהבה האמיתית והר-דחייה שהביעה לו רחל בעת ובר-עונה אחת, גרמו לו לבילבול מוחלט, עד שלא הבין אם היא רוצה בו או סולדת ממנו. היא הדגישה את מיכתב-האה-בה, את הנסיעות המשותפות ל-טיולים בחברת בני-ימישפחתו, ו-ביקשה מבית-המישפט להקל ב-עונשו.

"אינני סובר כי אביא תועלת למישהו מהמעורבים בתיק זה אם בגור-הדין אקבע את הערכתי לג-בי השתלשלות האירועים שהביאו לאשמת האשם באישום הראשון (לגבי רחל). המתלוננת והאשם היו בקשרים רומנטיים, ויחסיהם חרגו לעיתים מתחום הרומנטיקה, קבע השופט.

השופט סבר כי די להטיל על הנאשם מאסר-על-תנאי וקנס כסי-פלי כדי להרתיעו ממעשים כאלה בעתיד. "אישום השני (לגבי לאה) עבר הנאשם כל גבול מותר, אפילו נתי-יחס למותר בסלחנות." קבע השר-פט, והעניש את יהודה ב-4 חודשי מאסר-על-תנאי. שתי הנשים יצאו מבית-המיש-פט כידודות. המאהב יצא בעונש מאסר-על-תנאי של שיבעה חודי-שים בסך-הכל, וקנס של 3000 שקל. אילנה אלון

רים הללו. לילות חסרי-שינה ושעות אומי-ללות רבות עברו על לאה, מפחד השיחות האלמוניות. היא אומנם פנתה בשלב מוקדם למישרה, אך שם הסבירו לה כי אין ביכולתם לתפוס את המטריד, וכי עליה לע-שות זאת בעצמה.

מלכודת ברחוב

אחרי התייעצות עם ידיד, קציני-מישרה, החליטה לבי-סוף להטמין מלכודת למטריד ה-טלפוני. היא נענתה יום אחד לבי-קשותיו והסכימה להיפגש איתו ברחוב. בבוקר, כאשר יצאה לעי-בודתה, זיהתה את יהודה, שעמד במקום שקבעו, ועשה בידו תנו-עות חיוג בטלפון. הוא הציג את עצמו כמטלפן המעריץ.

כאשר נפגשו, הסביר שהשם שבו הציג עצמו בטלפון אינו שמו האמיתי, וכי שמו יהודה. לאה ביקשה את מיספר-הטלפון שלו, והם קבעו פגישה לשעת-ערב ב-ביתה של לאה. מייד אחרי שהו-רידה את יהודה ממכוניתה, מי-רה לאה לתחנת-המישרה, סיפ-רה כי בערב יגיע המטריד לבי-תה, וביקשה שיהיה שם שוטר. כאשר נתגלה לה שמו המלא של המטריד, שוחחה עם חברה שהכי-רה גם את רחל, ושידעה על צרו- * שם בדוי.